

Rüzgar Tersten Esiyor

– ADEM EFİLOĞLU · 12 Temmuz 2009

Uğruna harcanmış sevdanın gözünde ispat bedenim.
Benliğin ruhuma zerk olurken ığıl ığıl
Uzadı soy söylemelerim Kıraylara
Sustum şimdi anasını satıp satıp
Ters esen rüzgarlar sardı sinemi.

Sinen sorgulandığım mabetti bilinmedi
Şaşırdın görmediğim madalyonun diğer yüzünü
Yüzünü gördüm isli aynalarda , ruhen zifiri
Aldın benden beni her bir yanım muhasır
Sensizliğin iklimleri ıslatırken bendimi

Muntazır gözlerim, ufuklar erir diye
Mühürlenmiş dilim intihar söylemlerinde
Bitsin istedimse de en müşkül halim
Hayat bağırma çivilenmiş dikili taş
Yalandan aldanışlar sarmışken çevremi

Ay yalnız uyurdu, gecenin sinesinde
Sessiz köşelerde edilirdi yeminler
Görmemişim suretini bir kez olsun
Nefes almamış uzaklığında bu sevda da
Anlatamadıklarım yirmi dokuz harften ibaret.

Tipik bir mayıs sonu inzivaya çekilmiş düşlerim
Yarım duygular ısmarlanmış İstanbul'a
Kaç kez fetih edildi büyük şehirce yürekler
Kalabalıklar var dört kıyılarında
Anladım ki yalnızım milyonların arasında

Bu gece balık ekmek istedi Galata da canım
Avuçlarımda hazır bekliyor balıklara yem eyvahlarım
Rüzgar ters esiyor bulanık ruhumda
Bırakıyorum zamanın direnemediğim ağırlığına kendimi
Dudaklarımda isteksiz söylenmiş bir veda

Elveda...

adem eflođlu / bir garip ademođlu